

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dictamina Seu Scita Variæ Doctrinæ, Politicæ, Moralis,
Stoicæ, Christianæ, & Spiritualis**

Nieremberg, Juan Eusebio

Paderbornæ, 1711

Decas II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50306](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50306)

est, quærunt approbari id, quod libitum est.

9. Arduum est svadere, quibus sensus proprius pro oraculo est. Aut enim consilium perditur, aut consultor; præsertim, si cui svadetur, autoritate polleat. At verò non desunt occasiones, in quibus vel gloria fit, vel debitum periclitari.

10. Non illi consilium proficit, cui amplius est ad cognoscendum intellectus, sed cui modica ad remittendum voluntas. Malitiâ voluntatis, non iudicii perverti consilia solent, penè dixerim, everti.

DECAS II.

11. Felicitas quædam nasci solet, alia seminari, alia fieri. Nascitur, quæ spontè occurrit: seminatur, quæ resultat ex meritis: fit, quam prætenfio extorquet. Hæc duplici forma exprimitur, dolo & industriâ. In illo formatur ex luto, in ista funditur ex ære, atque hinc magis duratura. Neutra tamen immunis est, quin ab invidia proteri possit, & confringi.

12. A virtute homo redditur bonus, ab operibus magnus, ab occasione celebris. Non parùm felicitatis tempus ipsum subministrat.

13. Nihil sic solet gravare ac vanitas; & licet res sit maximè inanis, pondus tamen habet intolerabile. Ut plausum sustineas in foro, nihil manducabis domi. Quas non expensas vestium pompa? quas non curas frequens famulitium? quas non puncturas causat punctum honoris? Denique vel cor affligi senties, vel caput torqueri.

14. Qui benefacit extraneis absque necessitate, & destituit domesticos immemor obligationis, aut insipiens est, aut crudelis: vel si utrumque conjunxero, vanus.

15. Sufferre hominem mansuetudo est: sufferre fortunam fortitudo: ferre dolorem, tolerantia: ferre seipsum, aliqua virtus: calumniam, plurima; sufferre omnia, ingens remedium. Porrò id planè unicum adversus iliadem præsentium malorum.

16. Præter conscientiaè vermem alius quoque est, qui gravissimè arrodit: habent nimirum & invidi vermem suum. Livori nunquam deest, quod morsicet; verissima animæ teredo, carcinoma mortalium, virus, & basiliscus, qui non occidit, quos respexerit, sed ipsum respicientem.

17. Non tot mare, quot terra periculis
scatet. Facilius hic ac istic te casus invenit.
Quem major in Republica dignitas eve-
xit, majori quoque periculo obnoxium
tenet. Metuendi sunt ei non casus solùm
humani, sed & judicia Divina, non cul-
pæ duntaxat propriæ, sed & errata aliena.

18. Propter peccata populi solet per-
mittere Deus, ut peccent, qui præfunt po-
pulo: atque ità seu justè Magistratum
subeas, seu callidè subintres, delicti ex-
pers non eris.

19. Angeli sunt ministri misericordiæ
Divinæ: dæmones justitiæ: homines in-
strumenta utriusque. Propter Magistra-
tum bene fit populo, & ptopter eundem
castigatur. Ambiguum Dei instrumen-
tum est, qui gubernat: tam aptatur in
pœnas, quàm in gratias.

20. Providentia Divina est instar hy-
drophilacii, è quo ceu per aquæ ductus
derivantur in homines vel præmia vel
supplicia. Illis eliciendis cor Regis verti-
bulum est seu clavis primaria, quam tor-
quendo ora salientium aquarum aperit, &
torrentes suos in nos diffundit, Sapienter
proinde

proinde Sapientissimus: *Sicut divisiones aquarum, ita cor Regis in manu Domini; quocumque voluerit, inclinabit illud.* Prov. 21.

DECAS III.

21. Fastus efferentis se est hydropisis spiritualis, in eo discrepans à corporali, quòd hydropicus sitiit aquam, elatus aërem: tumor par est utrique.

22. Qui prævertit facienda, non retardat, sed qui involvit: à præcipitantia penè idem periculum est. Nam qui accelerans cursum cespitare cogitur, næ ille non longè processerit: minùs itinerando proficiet, qui subinde ad diversoria redit iis sumendis, quorum oblitus fuerat.

23. Posse bene facere, felicitatis est: actu facere virtutis, & Regii muneris: velle bene facere dotis Divinæ. Ex adverso posse agere malè imbecillitatis est humanæ: actu malè agere, summi periculi: velle malè agere, animi vilis & abjecti: velle aliis malè dæmoniaci.

24. Animantibus fædis, & quæ abominamur magis, natura virus insevvit. Idem habent querulosi: tam facilè venenum eructant, ac dente virulento admordent.